

פרשת וישב

מקרא מסודר

הפטרת וישב

מקרא מסודר

תולדות
יעקב
חלק א

יוסף ואחיו
מעשי יהודה
יוסף במצרים

אהבת יוסף וחלומותיו

11	אהבת יעקב ושנאת האחים
12	חלום יוסף הראשון
12	חלום יוסף השני

הליכת יוסף לאחיו ומכירתו

15	שליחות מחברון לשכם
15	האיש שולחו לדותן
16	התנכלות והצלת ראובן
17	עצת יהודה ומכירת יוסף
18	הבשורה ליעקב ואבלו

יהודה ובניו

23	נישואי יהודה ובניו
24	מיתת עד ואונן
25	תמר ויהודה
26	שליחת הגדי
27	כמשלש חדשים
28	לידת בני תמר

יוסף בבית פוטיפר

33	בבית אדונו המצרי
34	יוסף ואשת אדונו

יוסף בבית האסורים

37	מאסר השרים
37	חלום השרים
38	חלום שד המשקים ופתרונו
39	חלום שד האופים ופתרונו
	קיום פתרון יוסף

40 הפטרה

על שלשה ועל ארבעה

45	דמשק
45	עזה
45	צור
46	אדום
46	בני עמון
46	מואב
47	יהודה
47	ישראל

שמעו את הדבר הזה

49	רק אתכם ידעתי
49	הילכו שנים יחדו

אהבת יוסף וחלומותיו

11	אהבת יעקב ושנאת האחים
11	ישיבת יעקב בכנען
11	מעשי יוסף
11	אהבת יעקב
11	שנאת אחיו
12	חלום יוסף הראשון
12	הוספת שנאה
12	יוסף לאחיו: שמעו חלומי
12	אחיו ליוסף: התמלך עלינו
12	הוספת שנאה
12	חלום יוסף השני
12	יוסף מספר לאחיו
13	יוסף מספר לאביו ואחיו
13	אחיו מקנאים ואביו שומר

הליכת יוסף לאחיו ומכירתו

15	שליחות מחברון לשכם
15	ישראל ליוסף: אשלחך לאחך
15	ישראל: ראה את שלומם והשיבני
15	וישלחהו ויבא לשכם
15	האיש שולחו לדותן
15	יוסף תועה בשדה
16	שאלת האיש: מה תבקש
16	האיש: נסעו דותינה
16	וילך וימצאם בדתן
16	התנכלות והצלת ראובן
16	ויתנכלו להמיתו
16	איש לאחיו: בעל החלומות בא
17	הצלת ראובן
17	וישליכוהו הבורה
17	עצת יהודה ומכירת יוסף
17	וישב לאכל
18	יהודה לאחיו: מה בצע כי נהרג
18	מכירת יוסף
18	הבשורה ליעקב ואבלו
18	וישב ראובן לבור

18	ראובן לאחיו: אנה אני בא
19	הטבלת הכתונת בדם
19	שליחת הכתונת לאביהם
19	אבלות יעקב
20	מכירת יוסף למצרים

יהודה ובניו

23	נישואי יהודה ובניו
23	יהודה וחירה
23	יהודה לוקח בת שוע
23	בני יהודה מבת שוע
24	מיתת ער ואונן
24	תמר לער
24	מיתת ער
24	יהודה לאונן: יבס את אשת אחיך
24	אונן שחת ארצה
24	מיתת אונן
24	יהודה לתמר: שבי ער יגדל שלה
25	תמר ויהודה
25	עלית יהודה לגזו
25	ויוגד לתמר
25	ישיבת תמר בדרך
25	יהודה רואה לתמר
26	ותלך תמר
26	שליחת הגדי
26	שלח ביד רעהו ולא מצא
26	רעהו לאנשי המקום: איה הקדשה
27	וישב רעהו ליהודה
27	כמשלש חדשים
27	ויגד ליהודה: זנתה תמר
27	יהודה: הוציאוה ותשרף
27	ותשלח לחמיה
28	ויכר יהודה
28	לידת בני תמר
28	והנה תאומים
28	ויתן יד
28	ויהי כמשיב ידו ויצא אחיו

יוסף בבית פוטיפר

33	בבית אדוניו המצרי
33	ויקנהו פוטיפר
33	הצלחת יוסף
33	ברכת בית המצרי
34	יוסף יפה תואר
34	יוסף ואשת אדוניו
34	שכבה עמי
35	ויהי כהיום הזה
35	כראותה שעזב בגרו
35	אשת אדוניו לאדניו
36	שימת יוסף בבית הסוהר
36	יי את יוסף בבית הסוהר

יוסף בבית האסורים

37	מאסר השרים
37	חטא המשקה והאופה
37	שימתם במשמר
37	פקידת יוסף איתם
37	חלום השרים
37	ויחלמו שניהם בלילה
38	זועפים בבקך
38	יוסף: מדוע פניכם רעים היום
38	ויאמרו: חלמנו ואין פותר
38	יוסף: לאלהים פתרונים ספרו לי
38	חלום שר המשקים ופתרונו
38	סיפור החלום ליוסף
39	יוסף: זה פתרונו
39	חלום שר האופים ופתרונו
40	סיפור החלום ליוסף
40	יוסף: זה פתרונו
40	קיום פתרון יוסף
	משתה פרעה

על שלשה ועל ארבעה

45	דמשק
45	עזה
45	צור
46	אדום
46	בני עמון
46	מואב
47	יהודה
47	ישראל

שמעו את הדבר הזה

49	רק אתכם ידעתי
49	הילכו שנים יחדו

יוסף ואחיו

- • בראשית

אהבת יוסף וחלומותיו

אהבת יעקב
ושנאת האחים
ישיבת יעקב בכנען

פרשת וישב
פרשה עג
(פתוחה)
סדר לז
פרק לז

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב

בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו

בְּאֶרֶץ כְּנַעַן:

אֱלֹהִים | תְּלִדוֹת יַעֲקֹב

יוסף בן-שבע-עשרה שנה

הָיָה רֹעֵה

אֶת-אָחִיו בְּצֹאן

וְהוּא זָעֵר

אֶת-בְּנֵי בְלָחָה

וְאֶת-בְּנֵי זֹלֶפָח

נְשֵׂי אָבִיו

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דְּבַתָּם רֹעֵה אֶל-אֲבִיהֶם:

וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו

כי-בן-זקנים הוא לו

ועשה לו כְּתֵנֶת פָּסִים:

וַיֵּרְאוּ אָחִיו

כי-אָתּוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל-אָחִיו

וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ

וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוּ לְשָׁלָם:

מעשי יוסף
גילו

רועה את אחיו

הבאת דיבה
אהבת יעקב

הטעם

כתונת פסים
שנאת אחיו

חלום יוסף
הראשון
הוספת שנאה

וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם
וַיַּגִּד לְאָחָיו
וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ:

יוסף לאחיו: שמעו
חלומי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
שְׁמַעוּ-נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי:
וְהִנֵּה

אֲנִיחֶנּוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה

קָמָה אֶלְמַתִּי וְגַם-נִצַּבָה
וְהִנֵּה

תִּסְבִּינָה אֶלְמַתֵּיכֶם
וּתְשַׁתְּחוּיֶן לְאֶלְמַתִּי:

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו

הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ
אִם-מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ

וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שְׁנֵא אֹתוֹ
עַל-חֲלַמְתֵּיו וְעַל-דְּבָרָיו:

אחיו ליוסף: התמלך
עלינו

הוספת שנאה

וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אֲחֵר
וַיֹּסֶפֶר אֹתוֹ לְאָחָיו
וַיֹּאמֶר

חלום יוסף השני
יוסף מספר לאחיו

שמש ירח וכוכבים
משתחווים לי

הִנֵּה חֲלֹמְתִי חִלּוֹם עוֹד

וְהִנֵּה

הַשֶּׁמֶשׁ

וְהַיָּרֵחַ

וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים

מִשְׁתַּחֲוִים לִי:

וַיֹּסֶפֶר אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחָיו

וַיִּגְעַר-בּוֹ אָבִיו

וַיֹּאמֶר לוֹ

מָה הַחֲלֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ

הַבּוֹא נִבּוֹא

אֲנִי

וְאַמְדָּךְ

וְאַחֲרָיִךְ

לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה:

וַיִּקְנְאוּ-בּוֹ אָחָיו

וְאָבִיו שָׁמַר אֶת-הַדְּבָר:

יוסף מספר לאביו
ואחיו

אביו: הנשתחוה לך

אחיו מקנאים ואביו
שומר

בראשית • פרשת וישב • פרק לו

הליכת יוסף לאחיו ומכירתו

שליחות מחברון
לשכם

אחיו הלכו לרעות
בשכם

ישראל ליוסף:
אשלחך לאחידך

יוסף: הנני

ישראל: ראה את
שלומם והשיבני

וישלחהו ויבא לשכם

האיש שולחו
לדוטן
יוסף תועה בשדה

ויִלְכוּ אֶחָיו

לְרֵעוֹת אֶת־צֶאֱן אֶבְיָהֶם בְּשֶׁכֶם:

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף

הֲלוֹא אֶחָיִךְ רְעִים בְּשֶׁכֶם

לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֵלֵיהֶם

וַיֹּאמֶר לוֹ

הֲנָנִי:

וַיֹּאמֶר לוֹ

לִדְ־נָא רְאֵה

אֶת־שְׁלוֹם אֶחָיִךְ

וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֶּאֱן

וְהַשְׁבֵּנִי דָבָר

וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבֹרֹן

וַיָּבֹא שְׁכֶמָה:

וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ

וְהִנֵּה תוֹעֵה בַשָּׂדֶה

וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר

מִדֵּי־תִבְקֶשׁ:

וַיֹּאמֶר

אֶת־אָחִי אֲנִכִּי מִבְּקֶשׁ

הַגִּידָה־נָא לִּי

אֵיפֹה הֵם רְעִים:

וַיֹּאמֶר הָאִישׁ

נִסְעוּ מִזֶּה

כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמַרִים

נֹלְכָה הִתְיַנֵּנָה

וַיִּלְךְ יוֹסֵף אַחַר אָחָיו

וַיִּמְצְאֵם בְּדָתָן:

וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק

וַבְּטָרֵם יִקְרַב אֲלֵיהֶם

וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ:

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו

הֲנֵה בָעַל הַחֲלָמוֹת הַלְלוּהָ בָּא:

יַעֲתָה |

לָכֵן וְנִהְרָגְהוּ

וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת

שאלת האיש: מה תבקש

יוסף לאיש: את אחי

האיש: נסעו דותינה

וילך וימצאם בדתן

התנכלות והצלת ראובן ויתנבלו להמיתו

איש לאחיו: בעל החלומות בא

נהרגו ונשליכוהו באחד הבורות

וְאָמְרָנוּ

ואמרנו חיה רעה
אבלתהו

חַיָּה רָעָה אֶכְלֶתְהוּ

וְנִרְאָה מִדֵּי־יְהוָה חֲלֹמְתוֹ:

ונראה מה חלומותיו
הצלת ראובן

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם

ראובן: לא נכנו נפש

וַיֹּאמֶר

לֹא נִכְנּוּ נַפְשׁ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים | רְאוּבֵן

ראובן:
השליכו אותו לבור

אֶל־תִּשְׁכַּבְד־דָּם

הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ

אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר

וַיִּד אֶל־תִּשְׁלַח־בֵּן

להצילו מידם

לְמַעַן הֲצִיל אֹתוֹ מִיָּדָם

לְהַשִּׁיבֵנו אֶל־אֲבוֹי:

וישליכוהו הבורה

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֲחָיו

וַיִּפְשִׁיטוּ אֹת־יוֹסֵף אֶת־כְּתֻנְתּוֹ

ויפשיטו את כתנתו

אֶת־כְּתֻנַּת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו:

וישליכוהו הבורה

וַיִּקְחָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה

וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מַיִם:

עצת יהודה
ובכירת יוסף

וישב לאכל

וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל־לֶחֶם

וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ

ויראו אורחת
ישמעאלים

וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגְּלָעָד

וּגְמִלֵיהֶם נִשְׂאִים

נִכְאֹת

וַיֶּצְרֵי

וְלֹט

הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַחִיו

מִה־כָּצַע

כִּי נִהְרַג אֶת־אָחִיו

וְכִסּוּנוֹ אֶת־דָּמוֹ:

לָכוּ וּנְמַכְרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים

וְיִדְנֵנוּ אֶל־תַּחֲוִיבוֹ

כִּי־אָחִינוּ בְּשַׂרְנוּ הוּא

וַיִּשְׁמְעֵנוּ אָחִיו:

וַיַּעֲבֵרוּ אַנְשֵׁים מְדִינִים סְחָרִים

וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר

וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים

בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף

וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה:

וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר

וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר

וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו:

וַיֵּשֶׁב אֶל־אַחִיו וַיֹּאמֶר

יהודה לאחיו:
מה בצע כי נהרג

נמכרנו לישמעאלים

וישמעו

מכירת יוסף

מדינים

משיכה מהבור

מכירה לישמעאלים

הבאה מצרימה

הבשורה ליעקב
ואבלו
וישב ראובן לבור

ראובן לאחיו:
אנה אני בא

הִילֵךְ אֲוֹנָו

וְאָנֹכִי אֲנִי־בָא׃

הטבלת הכתונת בדם

וַיִּקְחוּ אֶת־כֶּתֶנֶת יוֹסֵף

וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים

וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֶּתֶנֶת בְּדָם׃

שליחת הכתונת
לאביהם

וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־כֶּתֶנֶת הַפְּסִים

וַיְבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם

וַיֹּאמְרוּ

ויאמרו: הכר נא

זֹאת מִצְאָנוּ

הַכְּר־נָא

הַכֶּתֶנֶת בְּנֶגֶד הוּא

אִם־לֹא׃

ויאמר: כתנת בני

וַיִּכְיֶרֶה וַיֹּאמֶר

כֶּתֶנֶת בְּנֵי

חַיִּיה רְעָה אֶכְלֶתְהוּ

טָרַף טָרַף יוֹסֵף׃

אבלות יעקב

וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו

וַיִּשֶׂם שֵׁק בְּמִתְנָיו

וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנֵי יָמִים רַבִּים׃

ויקמו לנחמו וימאן

וַיִּקְמֹו כָּל־בְּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוּ

וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם

יעקב: ארד אבל
שאולה

וַיֹּאמֶר

כִּי־אֲרֹד אֶל־בְּנֵי אֶבְל שְׂאֵלָה

ויבך אביו

וַיִּבֶךְ אֶתֹו אָבִיו׃

בראשית • פרשת וישב • פרק לו

וְהַמְדַּנִּים מְכָרוּ אֶתְּ אֱלֵי־מִצְרַיִם
לְפֹטִיפֹר סָרִיס פְּרַעֲוֵה שֶׁר הַטְּבָחִים:

מכירת יוסף למצרים

תולדות יהודה

בראשית • פרשת וישב • פרק לו

יהודה ובניו

נישואי יהודה
ובניו
יהודה וחירה

פרק לח
פרשה עד
(פתחה)
סדר לד

וַיְהִי בְּעַת הַהוּא
וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחִיו
וַיֵּט עַד-אִישׁ עַדְלָמִי
וַשְּׁמוֹ חִירָה:

יהודה לוקח בת שוע

וַיֵּרָא-שֵׁם יְהוּדָה
בַּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי
וַשְּׁמוֹ שׁוּעַ
וַיִּקְחָהּ
וַיִּבְנֶא אֶלֶיהָ:

בני יהודה מבת שוע

וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן
וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
עֵר:

ער

וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן
וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
אוֹנָן:

אונן

וַתִּסַּף עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן
וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
שִׁלָּה

שלה

וַהֲיָה בְּכֹזֵב בְּלִדְתָהּ אֶתּוֹ:

בכזיב

מיתת ער ואונן
תמר לער

וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ

וַשְׁמָה תִּמָּר:

מיתת ער

וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה

וַיִּמָּתְהוּ יְהוָה:

יהודה לאונן:
יבם את אשת אחיך

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן

בֵּא אֶל-אִשְׁתִּי אַחִידָךְ

וַיִּבַּם אֹתָהּ

וַהֲקִים זֶרַע לְאַחִידָךְ:

אונן שחת ארצה

וַיָּדַע אוֹנָן

כִּי לֹא לוֹ וַיְהִי הַזֶּרַע

וַהֲיָה אִם-בֵּא אֶל-אִשְׁתִּי אַחִיו

וַשְׁחַת אֶרֶצָה

לְבִלְתִּי נָתַן-זֶרַע לְאַחִיו:

מיתת אונן

וַיִּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּמָּת גַּם-אֹתוֹ:

יהודה לתמר:
שבי עד יגדל שלה

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כְּלֹתִי

שְׁבִי אֵלַי מִנָּה בֵּית-אָבִיךְ

עַד-יִגְדַּל שְׁלָה בְּנִי

כִּי אֹמַר

כי אמר פן ימות

פֶּן-יָמוּת גַּם-הוּא כְּאַחִיו

וַתֵּלֶךְ תָּמָר

וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ:

ותלך ותשב

וַיִּרְבוּ הַיָּמִים

וַתֵּמֶת פֶּת־שׁוּעַ אִשְׁת־יְהוּדָה

וַיִּנְחַם יְהוָה

וַיַּעַל עַל־גִּזְזוֹ צֶאֱנֹ

הוּא

וַחִירָה רַעְהוּ הַעֵדְלָמִי

תִּמְנָתָה:

וַיַּגֵּד לְתַמָּר לֵאמֹר

הִנֵּה חָמִיד עָלַי תִּמְנָתָה

לָגֹז צֶאֱנֹ:

וַתִּסֹּר בְּגָדֵי אֲלֻמְנֹתָהּ מֵעָלֶיהָ

וַתִּכַּסּ בְּצַעֲוִף וַתִּתְעַלֶּף

וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינָיִם

אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה

כִּי רֵאתָה כִּי־גָדַל שָׁלָה

וְהוּא לֹא־נִתְּנָה לּוֹ לְאִשָּׁה:

וַיִּרְאָה יְהוָה

וַיַּחֲשֹׁבָה לְזוֹנָה

כִּי כִסְתָה פְּנֵיהָ:

וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ

וַיֹּאמֶר

הֲבַהֲנָא אֲבוּא אֵלֶיךָ

כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוּ הוּא

תמר ויהודה

עליית יהודה לגזוז

מיתת בת שוע

עליית יהודה לגזוז

עם חירה

ויוגד לתמר

ישיבת תמר בדרך

החלפת בגדיה

ישיבה בפתח עינים

הטעם

יהודה רואה לתמר

יהודה: אבא אליך

וַתֹּאמֶר

מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבֹא אֵלַי:

וַיֹּאמֶר

אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדֵי־עֵזִים מִן־הַצֹּאן

וַתֹּאמֶר

אִם־תִּתֶּן עֲרֻבֹן עַד שְׁלֹחַךְ:

וַיֹּאמֶר

מַה הָעֲרֻבֹן אֲשֶׁר אֶתֶן־לְךָ

וַתֹּאמֶר

חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְעֶךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ

וַיִּתֶּן־לָהּ

וַיָּבֵא אֵלֶיהָ

וַתַּהַר לֹו:

וַתִּקַּם וַתֵּלֶךְ

וַתִּסַּר צְעִיפָה מֵעֶלְיָהּ

וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֶלְמְנִיתָהּ:

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־גְּדֵי הָעֵזִים

בְּיַד רַעְהוּ הָעֶדְלָמִי

לְקַחַת הָעֲרֻבֹן מִיַּד הָאִשָּׁה

וְלֹא מִצֹּאֵהּ:

וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר

אֵיךְ הִקְדַּשְׁתָּהּ

תמר: מה תתן לי

יהודה: גדי

תמר: אם תתן ערבוני

יהודה: מה הערבוני

תמר:
חותמך, פתילך, ומטעך

ויתן

ויבא

ותהר

ותלך תמר

החלפת בגדיה

שליחת הגדי
שלח ביד רעהו ולא
מצא

רעהו לאנשי המקום:
איך הקדשה

תולדות יהודה • יהודה ובניו

הוא בעיניו על-הדרך
ויאמר

לא־היתה בוה קדשה:

וישב אל־יהודה ויאמר
לא מצאתיה

וגם אנשי המקום אמרו

לא־היתה בוה קדשה:

ויאמר יהודה

תקח־לה

פן נהיה לבז

הנה שלחתי הגדי הזה

ואתה לא מצאתה:

ויהי כמשלש חדשים

ויגד ליהודה לאמר

זנתה תמר כלתך

וגם הנה הרה לזנינים

ויאמר יהודה

הוציאוה ותשרף:

הוא מוצאת

והיא שלחה אל־חמיה לאמר

לאיש אשר־אלה לו אנכי הרה

אנשי המקום: לא
היתה קדשה

וישב רעהו ליהודה
רעהו ליהודה: לא
מצאתיה

ואנשי המקום אמרו
לא היתה

יהודה: תקח לה פן
נהיה לבז

כמשלש חדשים

ויגד ליהודה:
זנתה תמר

יהודה:
הוציאוה ותשרף

ותשלח לחמיה

לאשר אלה לו אנכי
הרה

וַיֹּאמֶר

הַפְּרִינָא

לְמִי

הַחַתָּמִת

וְהַפְּתִילִים

וְהַמָּטָה

הָאֵלֶּה:

וַיִּכַּר יְהוֹדָה

וַיֹּאמֶר

צְדָקָה מִמֶּנִּי

כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נִתְּתִיהָ לְשִׁלָּה בְּנִי

וְלֹא־יִסָּף עוֹד לְדַעְתָּהּ:

וַיְהִי בְּעֵת לְדִתָּהּ

וְהָנָה תְּאוּמִים בְּבִטְנָהּ:

וַיְהִי בְּלִדְתָּהּ

וַיִּתְּנוּ

וַתִּקַּח הַמְּיֻלָּדֹת

וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדָיו שְׁנֵי

לְאָמֵר

זֶה יֵצֵא רֵאשׁוֹנָה:

וַיְהִי | כַּמְּשִׁיב יָדָיו

הכר נא החותמת
הפתילים והמטה

ויכר יהודה

ויאמר: צדקה ממני

ולא יסוף לדעתה

לידת בני תמר
והנה תאומים

ויתן יד

ותקשור המילדת שני

זה יצא ראשונה

ויהי כמשיב ידו ויצא
אחיו

וְהֵנָּה יֵצֵא אָחִיו

וְתֹאמַר

מִה־פְּרִצַת עֵלֶיד פְּרִץ

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

פְּרִץ:

וְאַחַר יֵצֵא אָחִיו

אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשְּׁנִי

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ

זֶרַח:

המילדת: מה פרצת

שמו פרץ

ואחר יצא אחיו

שמו זרח

בראשית • פרשת וישב • פרק לח

יוסף במצרים

בראשית • פרשת וישב • פרק לח

יוסף בבית פוטיפר

פרשה עה
(סתומה)
סדר לה
פרק לט

וַיֹּסֶף הוֹרֵד מִצְרַיִם

וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר

סָרִיס פְּרֵעָה

שַׂר הַטַּבָּחִים

אִישׁ מִצְרַיִם

מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲלָאִים

אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׂמָּה:

וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף

וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ

וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם:

וַיֵּרָא אֲדֹנָיו

כִּי יְהוּה אֵתוֹ

וְכָל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ:

וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֶן בְּעֵינָיו

וַיִּשְׂרַת אֵתוֹ

וַיִּפְקְדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ

וְכָל־יֹשְׁלֹו נִתַּן בְּיָדוֹ:

וַיְהִי מֵאֲזַי הַפְּקִיד אֵתוֹ בְּבֵיתוֹ

וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יֹשְׁלֹו

וַיְבָרֵךְ יְהוָה אֶת־בַּיִת הַמִּצְרַיִם בְּגִלְלַי יוֹסֵף

וַיְהִי בְרֶכֶת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יֹשְׁלֹו

בְּבֵית וּבְשָׂדֵה:

בבית אדוניו
המצרי
ויקנהו פוטיפר

תארי פוטיפר

המקנים

הצלחת יוסף

וירא אדני שיי אתו

וימצא חן בעיניו

ויפקידהו על ביתו

ברכת בית המצרי

וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד-יוֹסֵף
וְלֹא-יָדַע אֶתוֹ מֵאֹמֶה
כִּי אִם-הִלָּחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל
וַיְהִי יוֹסֵף
יִפְה־תָאֵר
וַיִּפְה מְרֵאָה:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתֵּשֶׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף
וַתֹּאמֶר
שְׂכָבָה עִמִּי:

וַיִּמָּאֵן |
וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת־אֲדֹנָיו
הֵן אֲלֹנִי לֹא-יָדַע אֶתִּי מִה־בְּבֵית
וְכָל אֲשֶׁר-יֹשֶׁלֶךְ נָתַן בְּיָדִי:
אֲיֻנָּנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי
וְלֹא-חָשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאֹמֶה
כִּי אִם-אֹתָךְ בְּאִשֶׁר אֶת־אִשְׁתִּי
וַאֲיֹךְ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
וְחָטַאתִי לְאֱלֹהִים:

וַיְהִי כִּדְבַרֶּה אֶל-יוֹסֵף יוֹם | יוֹם
וְלֹא-שָׁמַע אֵלֶיהָ
לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ
לְהִיּוֹת עִמָּה:

ויעזב הכל ביד יוסף

יוסף יפה תואר

יוסף ואשת אדוניו

שכבה עמי

אשת אדוני:
שכבה עמי

וימאן

יוסף:
אדני נתן הכל בידי

כי אם אותך

ואיך אעשה הרע הזה

דברה יום ויום ולא
שמע

ויהי כהיום הזה

וַיְהִי כַּהַיּוֹם הַזֶּה

ויבא הביתה ואין איש

וַיָּבֵא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ

ותתפשהו בגדו
לאמר: שכבה

וַאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שֶׁם בְּבֵית:

וַתִּתְּפֶשֶׁהוּ בְּגָדָו

לֵאמֹר

ויעזב בגדו וינס

שִׁכְבָה עִמִּי

וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ

וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה:

כראותה שעזב בגדו

וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי־עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ

וַיֵּנֶס הַחוּצָה:

ותאמר לאנשי ביתה:
הביא לצחק בנו

וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ

וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר

רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחֵק בְּנֵנוּ

בָּא אֵלָיו לְשִׁכַּב עִמִּי

בא לשכב עמי ואקרא

וַאֲקָרָא בְּקוֹל גְּדוֹל:

וַיְהִי כְּשָׁמְעוּ

כשמעו עזב בגדו וינס

כִּי־הִרְיַמְתִּי קוֹלִי וַאֲקָרָא

וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי

וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה:

ותנח בגדו אצלה
בא אדוניו

וַתִּנַּח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ

עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ:

אשת אדוניו לאדמו

וַתִּדְבַּר אֵלָיו כְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה

לֵאמֹר

בא אלי העברי לצחק בי:

בָּא־אֵלָי הָעֶבֶד הָעֲבָרִי אֲשֶׁר־הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי:

וַיְהִי כַּהַיּוֹם הַזֶּה וַאֲקָרָא

וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלוֹ

וַיִּנָּס הַחוּצָה:

וַיְהִי כַשְּׁמַע אֲדָנָיו אֶת־דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ

אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר

כְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדְּךָ

וַיַּחַר אָפוֹ:

וַיִּקַּח אֲדָנָיו יוֹסֵף אֹתוֹ

וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֵּהֶר

מְקוֹם אֲשֶׁר־אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים

וַיְהִי־שֵׁם בְּבַיִת הַסֵּהֶר:

וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף

וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד

וַיִּתֵּן חֵן בְּעֵינָיו שֶׁר בַּיִת־הַסֵּהֶר:

וַיִּתֵּן שֶׁר בַּיִת־הַסֵּהֶר בְּיַד־יוֹסֵף

אֵת כָּל־הָאֲסִירִים אֲשֶׁר בְּבַיִת הַסֵּהֶר

וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׂם

הוּא הָיָה עֹשֶׂה:

אֵין | שֶׁר בַּיִת־הַסֵּהֶר

רִאָה אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ

בְּאֲשֶׁר יְהוָה אֹתוֹ

וְאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה

יְהוָה מְצַלִּיחַ:

שימת יוסף בבית
הסוהר

ויחר אפו

ויתנהו בית הסוהר

כתיב
אסורו

יי את יוסף בבית
הסוהר

ויתן שר בית הסוהר
הכל ביד יוסף

יי אתו ומצליח

יוסף בבית האסורים

מאסר השרים
חטא המשקה
והאופה
הזמן

שימתם במשמר
קצף פרעה

ויתנם בית הסהר

פקידת יוסף איתם

חלום השרים
ויחלמו שניהם בלילה

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

חֲטָאוּ

מִשְׁקֵה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם

וְהָאֹפֶה

לְאֲרִנְיָהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם:

וַיִּקְצַף פְּרֹעֶה עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו

עַל שֵׁר הַמְּשָׁקִים

וְעַל שֵׁר הָאֹפִים:

וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר

בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים

אֶל-בֵּית הַסֵּהר

מִקּוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם

וַיִּפְקֹד שֵׁר הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם

וַיִּשְׂרַת אֹתָם

וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר:

וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם

אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד

אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ

פרק מ
פרשה עו
(פתחה)
סדר לו

הַמְשַׁקֶּה וְהַאֲפֶה
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֵּהֶר:

וַיָּבֵא אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּבֶקֶר
וַיֵּרָא אֹתָם
וְהֵנָּם זֹעֲפִים:

וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסוֹ פְרִיעָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמֶר בֵּית אֲדֹנָיו
לֵאמֹר

מִדְּוַע פְּנִיכֶם רְעִים הֵיִם:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

חֵלוֹם חֲלַמְנוּ

וּפְתָר אֵין אִתּוֹ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף

הֲלוֹא לְאֱלֹהִים פְּתַרְנִים

סִפְרוּ־נָא לִי:

וַיִּסְפָּר שְׂרֵי־הַמְשָׁקִים אֶת־חֲלָמֹו לְיוֹסֵף

וַיֹּאמֶר לוֹ

בְּחֻלֹמֵי

וְהִנֵּה־גֹפֶן לְפָנָי:

וּבְגֹפֶן שְׁלֹשָׁה שְׂרִיגִים

זועפים בבקר
וירא יוסף

יוסף: מדוע פניכם
רעים היום

ויאמרו:
חלמנו ואין פותר

יוסף: לאלהים
פתרונים ספרו לי

חלום שר
המשקים ופתרונו
סיפור החלום ליוסף

גפן וג' שריגים

פורחת והבשילו

וְהוּא כְּפֹרֶחַת עֹלְתָה נֹצֵה

שחיטת הענבים לכוס
פרעה

הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֶתִיהָ עֲנָבִים:

וְכֹס פְּרֹעָה בְּיָדוֹ

וְאָקַח אֶת־הָעֲנָבִים

וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פְּרֹעָה

נתינתו לפרעה

וְאָתַן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרֹעָה:

יוסף: זה פתרונו

וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף

זֶה פִּתְרוֹנִי

פרעה ישיבך בעוד
ג' ימים

שְׁלֹשַׁת הַשָּׁרָגִים שְׁלֹשַׁת יָמִים הֵם:

בְּעוֹד | שְׁלֹשַׁת יָמִים

יֵשֵׁא פְּרֹעָה אֶת־רֹאשׁוֹ

וְהִשִּׁיבָה עַל־כַּף

וְנָתַתְּ כּוֹס־פְּרֹעָה בְּיָדוֹ

כַּמִּשְׁפֵּט הַרְאֵשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקָהוּ:

תזכרני אתך

כִּי אִם־זָכַרְתִּנִּי אֲתָךְ

כְּאֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ

תזכירני לפרעה
ויוציאני

וְעֲשִׂיתִנָּא עִמְדֵי חֶסֶד

וְהִזְכַּרְתִּנִּי אֶל־פְּרֹעָה

וְהוֹצֵאתִנִּי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה:

גונבתי ולא עשיתי
מאומה

כִּי־גָנַב גָּנַבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרָיִם

וְגַם־פָּה לֹא־עֲשִׂיתִי מְאוּמָה

כִּי־שָׁמְו אֶתִּי בְּבוֹר:

חלום שר האופים
ופתרונו

וַיֵּרָא שְׁרֵי־הָאֹפִים כִּי טוֹב פִּתְרֵךְ

וירא כי טוב פתר
ויספר חלומו

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶף-אֲנִי בְחַלּוּמֵי
 וְהִנֵּה שְׁלִישָׁה סָלוּ חָרוּ עַל-רָאשֵׁי:
 וּבִסֵּל הֶעֱלוּן
 מִכֹּל מֵאֵכֶל פְּרֻעָה מַעֲשֵׂה אִפָּה
 וְהֶעֱוֹף אֲכַל אֲתָם מִן-הַסֵּל מֵעַל רָאשֵׁי:

וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 זֶה פְתָרֹנִי
 שְׁלִשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלִשֶׁת יָמִים הֵם:
 בְּעוֹד | שְׁלִשֶׁת יָמִים
 וְשָׂא פְרֻעָה אֶת-רָאשֶׁךָ מֵעֲלֶיךָ
 וְתָלָה אוֹתָךְ עַל-עֵץ
 וְאֲכַל הֶעֱוֹף אֶת-בְּשָׂרְךָ מֵעֲלֶיךָ:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 יוֹם הַלְדוֹת אֶת-פְּרֻעָה
 וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל-עַבְדָּיו
 וַיִּשָּׂא
 אֶת-רָאשׁ | שֵׁר הַמִּשְׁקִים
 וְאֶת-רָאשׁ שֵׁר הָאִמִּים
 בְּתוֹךְ עַבְדָּיו:

וַיֹּשֶׁב אֶת-שֵׁר הַמִּשְׁקִים עַל-מִשְׁקָהוּ
 וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל-כַּף פְּרֻעָה:

סיפור החלום ליוסף

ג' סלים על ראשי
בעליון ממאכל פרעה

העוף אוכל
יוסף: זה פתרונו
פרעה יתלה אותך
בעוד ג' ימים

קיום פתרון יוסף
משתה פרעה
ביום הולדת
נשיאת ראש השרים

שר המשקים הושב

שר האופים נתלה

שר המשקים שכח
את יוסף

וְאֵת שֵׁר הָאֹפִים תִּלְהַ
כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף:
וְלֹא-זָכַר שֵׁר-הַמְּשָׁקִים אֶת-יוֹסֵף
וַיִּשְׁכַּחֵהוּ:

בראשית • פרשת וישב • פרק מ

הפטרת וישב

בראשית • פרשת וישב • פרק מ

על שלשה ועל ארבעה

דמשק

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ב
(פתוחה)

עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעַי דַּמְשֵׁק וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ

עַל-הַדּוֹשָׁם בַּחֲרָצוֹת הַבְּרוֹז לְאֵת-הַגְּלָעָד:

וְשִׁלַּחְתִּי אִישׁ בְּבֵית חֲזָאֵל וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן-הַחֲדָד:

וְשִׁבְרְתִי בְּרִיחַ דַּמְשֵׁק

וְהִכַרְתִּי וְיֹשֵׁב מִבְּקַעַת-אֲזָן וְתוֹמֵךְ שֶׁבֶט מִבַּיִת עֵדֶן

וְגָלוּ עַם-אַרְם קִירָה

אָמַר יְהוָה:

עזה

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ג
(פתוחה)

עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעַי עֵזָה וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ

עַל-הַגְּלוּתָם גְּלוּת שְׁלֵמָה לְהַסְגִּיר לְאֲדוּם:

וְשִׁלַּחְתִּי אִישׁ בְּחֹמַת עֵזָה וְאָכְלָה אַרְמְנֵיהָ:

וְהִכַרְתִּי וְיֹשֵׁב מֵאֲשֻׁדּוֹד וְתוֹמֵךְ שֶׁבֶט מֵאֲשַׁקְלוֹן

וְהַשִּׁיבּוֹתַי וְרֵי עַל-עֶקְרוֹן וְאָבְרוּ שְׂאֵרֵי פְּלִשְׁתִּים

אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה:

צור

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ד
(פתוחה)

עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעַי-צֹר וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ

עַל-הַסְּגוּרִים גְּלוֹת שְׁלֵמָה לְאָדָם

וְלֹא זָכְרוּ בְרִית אֲחִים:

וְאָכְלָה אֲרֻמְנוֹתֶיהָ:

וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּחוֹמַת צָר

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ה
(פתוחה)

וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ

וְשַׁחַת רַחֲמָיו

וְעִבְרְתוּ שְׁמֵרָה נֶצַח:

וְאָכְלָה אֲרֻמְנוֹת בְּצָרָה:

עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי אָדָם

עַל-רִדְפוֹ בַּחֶרֶב אָחִיו

וַיִּטְרֹף לְעַד אָפוֹ

וְשִׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּתִימָן

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ו
(פתוחה)

וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ

לְמַעַן הִרְחִיב אֶת-גְּבוּלָם:

וְאָכְלָה אֲרֻמְנוֹתֶיהָ

בְּסַעַר בְּיוֹם סוּפָה:

הוּא וְשָׂרָיו יַחְדָּו

עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי בְנֵי-עַמּוֹן

עַל-בְּקָעַם הַרְוֹת הַגְּלָעָד

וְהִצַּתִּי אִשׁ בְּחוֹמַת רִבָּה

בְּתַרְוּעָה בְּיוֹם מַלְחָמָה

וְהִלַּךְ מַלְכָם בְּגוּלָה

אָמַר יְהוָה:

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ז
(פתוחה)
פרק ב

וְעַל-אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ

עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי מוֹאָב

אדם

בני עמון

מואב

על־שִׁרְפוֹ עֲצָמוֹת מֶלֶךְ־אֲדוֹם לְשִׁיר:

וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת הַקְּרִיּוֹת	וְשַׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמוֹאָב
בְּתוֹעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר:	וּמֵת בְּשֵׁאוֹן מוֹאָב
וְכָל־שְׂרִיָּה אֶהְרֹג עִמָּו	וְהִכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקִּרְבָּהּ
	אָמַר יְהוָה:

יהודה

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ח
(פתחה)

וְעַל־אֲרַבְעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ	עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יְהוּדָה
וְחִקּוֹי לֹא שָׁמְרוּ	עַל־מֵאָסָם אֶת־תּוֹרַת יְהוָה
אֲשֶׁר־הִלְכּוּ אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם:	וַיִּתְעוּס כְּזִבְיָהֶם
וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת וְרוּשָׁלַם:	וְשַׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּיַהֲדָה

ישראל

כֹּה אָמַר יְהוָה

פרשה ט
(פתחה)
התחלת
הפטרת וישב

וְעַל־אֲרַבְעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ	עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲבוּז בְּעֵבֹר נְעִלִים:	עַל־מִכְרָם בַּפֶּסֶף צְדִיק
וְהִרְדָּה עֲנוּיִם וַטּוֹ	הַשְּׂאֵפִים עַל־עַפְר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דָּלִים
	וְאִישׁ וְאִבּוֹ יִלְכוּ אֶל־הַנְּעִרָה
לְמַעַן חַלַּל אֶת־שֵׁם קְדוֹשִׁי:	
	וְעַל־בְּגָדִים חֲבָלִים וַטּוֹ אֶצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ
וַיּוֹז עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם:	

וְאַנְכֵי הַשְּׂמֵדָתוֹ אֶת־הָאֲמֹרִי מִפְּנֵיהֶם

אֲשֶׁר כָּגֵבָה אֲרָזִים גְּבָהוּ
וְחֶסֶן הוּא כְּאֲלוֹנִים
וְאֲשֶׁמִיד פְּרִיֹו מִמֶּעַל
וְשָׂרְשָׁיו מִתַּחַת:

וְאַנְכֵי הָעֵלְיֹתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם בְּמִדְבַר אַרְבַּעִים שָׁנָה
לְרִשֵׁת אֶת־אֶרֶץ הָאֲמֹרִי:

וְאָקִים מִבְּנֵיכֶם לְנִבְיָאִים
וְהָאָף אֵין־זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנָאִם־יְהוָה:

וְתִשְׁקוּ אֶת־הַנְּזֻרִים יוֹן
וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֹא־מֹר
לֹא תִנְכְּאוּ:

הִנֵּה אֲנֹכִי מַעִיֵק תַחְתֵיכֶם
כְּאֲשֶׁר תַּעִיֵק הָעֵגְלָה הַמְּלֵאָה לֹה עֵמִיר:

וְאֶבֶד מְנוֹס מִקָּל

וְחֹזֵק לֹא־יֵאֱמָר כְּחֹזֵק

וְגִבּוֹר לֹא־יִמְלֹט נַפְשׁוֹ:

וְתַפֵּשׁ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד

וְקָל בְּרַגְלָיו לֹא יִמְלֹט
וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יִמְלֹט נַפְשׁוֹ:
וְאֵמִיז לִבּוֹ בְּגִבּוֹרִים
עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־הַהוּא

וְנָאִם־יְהוָה:

שמעו את הדבר הזה

רק אתכם ידעתי

שמעו את הדבר הזה

פרשה י
(פתוחה)
פרק ג

אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים
לאמר:

רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה
עליכן אפקד עליכם את כל עונתיכם:

הילכו שנים יחדו

הילכו שנים יחדו	בלתי אסנו ערו:
הושאג אריה ביער	וטרוף אין לו
היתן כפיר קולו ממענותו	בלתי אס לקר:
התפל צפור על פח הארץ	ומוקש אין לה
היעלה פח מן האדמה	ולכוד לא ולכוד:
אס יתקע שופר בעיר	ועם לא יחרדו
אס תהיה רעה בעיר	ויהוה לא עשה:

כי לא יעשה ארני יהוה דבר
כי אס גלה סודו אל עבדיו הנביאים:

אריה שאג	מי לא יירא
ארני יהוה דבר	מי לא ינבא:

סיום הפטרת
וישב

